

10 FEB. 1942

602

 Mappe 6
 Eksp. 3
 Arg. 7/2-42
 v. Gatta.
 6x+6a

WHISPERING TIME

LANDSUTGAVE

NR 3

LØRDAG 7-2-1942

1 AFG

Vi bringer vår hilsent til "Føreren" hans excellense !!! minister - presidenten, i anledning hans siste forfremmelse, og citerer:

ARELATTEN

Apekatten ruger over
 Norge nu - mens Löven sover.

Armen opp (men ikke hatten)
 Hill vår fører, apekatten.

Stille, apekatten taler.
 Taler lenge, rundt i ring
 Dels om ape-idealene,
 dels om ingen verdens ting.

(Disse tretten lot sig hverve
 av den store her en kveld,
 som en apekatte-reserve
 til å passe på ham selv.)

Ut i byen spankulerer
 Apekattens æresvakt
 kraftberuset og citerer
 alt hvad føreren har sagt.

Tusenrig fremtid trykker
 tungt på disse skuldre små.
 Og det er for tretten stykker
 mer enn nok å bære på.

Ord og stemme søtt beruser
 alle som i salen er:
 tretten apekatte user
 kledd i hanokyllingfjer.

Apekatten tørker svetten,
 bifall braker som salutt,
 stormende fra alle tretten,
 fulle som de er av krutt.

Søte ørsmå apekatter.
 Men de har den egenskap
 at de ikke tåler latter.
 Derfor: Aldri drive ap.

Altså husk når hirden leker
 å se gravalvorlig ut.
 Smil til apekatte-streker
 virker som skarlagensklut.

Armen opp. (Men ikke hatten).
 Mod vår hird for apekatten.

Apekatten ruger over
 Norge nu - Mens Löven sover.

ADVARSEL

Flere av våre lesere sendt i tankeløshet forrige nr. av "W.T.'s lands-
 utgave til NS folk og STRIPETE. Det sier sig selv at folk som sover
 eller viser slik likogylighet eventuelt tankeløshet ikke må komme
 i besiddelse av noe eksemplær! Skriv av ting De ønsker forræderne
 skal kjenne til og send det anonymt!

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

Vi nevner noen navn.

I og med dannelsen av den nye regjering i Norge med utvidet makt for Cuisling og hans forrædere kommer kampanjen mot oss motetendene av "den nye tid" til å bli skjerpot. Dette vil gå verst ut over funksjonærer og arbeidere ansatt i stat og kommune, idet disse lett vil kunne bli avskjediget hvis de ikke bøyer sig for NS' krav. Nu, enda mer enn før, gjelder det derfor å holde stand over hele linjen. Ingen må gi etter for truslene. Noen kommer derved kanskje til å miste sitt arbeide i det offentlige, men bare i den utstrækning de kan erstattes av NS folk eller stripete. Vi vet alle at dette blir en svært liten prosent, og de personer det da går ut over vil sikkert kunne rogne med støtte fra dem som blir igjen om det trongs. Husk at for hver som faller fra og gir etter for presset blir stillingen tilsvarende vanskeligere for de som står igjen.

Terje Wold har et par ganger redogjort for forholdet ved medlemskap av NS når oppgjørets dag kommer. Vi har fått klar beskjed om straffbarheten av aktivt eller passivt medlemskap i partiet. Og ingen undskyldning som "trusler" eller "press" vil bli godtatt.

MEDLEMSKAP I NS ER LANDSFORRADERI!

Imidlertid har vi en kategori mennesker som av forskjellige grunner etter beste evne forsøker å bære kampanjen på egne skuldre. Det er DE STRIPETE. "Striper" forekommer mange steder. Privat spiller det mindre rolle, og likolades som regel i private firmaer. Vorrer er det i offentlige etater. Her blir påkjenningen langt større for rakryggede norske menn og kvinner, og en daglig omgang med de stripete - og som ikke kan undgås - virker i det lange løp nedbrytende på humøret og dermed på moralen. Av den grunn vil vi begynne kampanjen mot de stripete innen kommunen, selv om disse på ingen måte er noen "betydelige" personer, og forberede dem på den dag da de med et spark bak skal sendes ut av offentlig tjeneste - for alltid!

Vi nevner noen navn:

Ved Ligningskontoret, Oslo kommune har vi følgende oppløst stripete:

Inspetør K.O. Bratlie	Kontorist Erik Inger Hansen
Fullmektig Alf Olsgaard	" Astrid Sinding
Hov. Brynjulf Koss	" Ingrid Hansen
" O.J. Aksnes	" Agot Füllingstad
" Einar Anderson	" Berit Ulfsby

Fru Asljug Johansen.

Ved Regnskapsdirektørens kontor er Randolph Anderson sterkt stripet, og ved Byarkitektens kontor er arkitekt Hakon Birkelund blitt NS. Ved Oslo Reguleringsvesen bør man passe sig for følgende funksjonærer: Ingeniør Olav Heli, utnevnt til reguleringsjef av ordføreren den 7.11.41. Ingeniør Thv. Meyer. Disse to har vært ANSIVERE, og er "hemmelige" arkitekt Fr. Schultz) medlemmer av NS.

For ing. Høllis vedkommende vet man ikke med sikkerhet enten han er meldet eller ikke, men han er sterkt mistenkt for det som følger av sine handlinger og uttalelser.

Trøndelagsrapport. Fra Trondheim meldes at prof. H. Pedersen m. fem. ca. 14 dager før jul reiste til Tyskland på kurerpass - for godt. Han skal likesom prof. Skarphagen ha ordnet sig med en direktørstilling i Nordag A/S. Hans store villa er p.t. tilsalg. Videre meldes det at ordfører Borgan har sendt sin frue til Skodsborg Sen torim i Danmark, datteren til Dresden og selv strever for å få utreisestilletelse til Danmark eller Schweiz. Fylkesmann Prytz vil selge godsiet sitt på Foson og ser sig om etter et eller annet i utlandet. Det er dette med rottene som forlater skipet.

Vi gjengir det vesentligste av dr. Arne Ordings siste

UTENRIKSKRONIKK.

Mons premierminister Churchill besøkte U.S.A. og Canada hørskot der en viss uro i Storbritania, en uro som også gjorde sig gjeldende innen visse kretser i Underhuset. Denne uro var imidlertid ikke begrunnet i et Churchills stilling på noen måte var vaklende. Tvert om, men kan trygt si at England aldri har hatt noen statsmann med så stor popularitet innen alle kretser, noe som forresten blev tydelig bevist ved tillitsvoteringen etter hans hjemkomst, hvor bare en stemme gikk ham imot.

Nei, uroens årsak var av en annen karakter. Vel fikk Churchill så godt som enstemmig tillitsvotum, men dermed er ikke sagt at alle er enige i alt han gjør, men at de er enige i de store trekk. Denne gang kritiserte man særlig at det ikke var opnevnt noen minister for produksjonen. Arbeiderne mente at industriherrene var for interressert. Forretningsstanden klaget over decentraliseringen og over den store papirmølle, mens menigmann mente at ydelsen ikke stod i forhold til det England eynet. Andre kritiserte sterkt regjeringens disposisjoner i krisen, f.eks. innsatsen i det fjerne Østen. Hvorfor ikke "Prince of Wales" og "Illustrious" ikke var beskyttet av fly o.s.v. Der var også sterke krav om å etablere en ny front mot Tyskland i Vest-Larøen.

Under disse forhold er det innlysende at en slik åpen 3-dagers debatt som blev ført i Underhuset er et avgjørende bevis for demokratiets livskraft og styrke. Man kritiserte sent regjeringens politikk, og den gav sine begrunnelser. Men her viste også Churchill at han ikke var uimotagelig for kritikken. Han gjorde flere innrømmelser, og gikk bl.a. med på å onrette en ministerportefølje for produksjon.

I hovedspørsmålet forholdet til U.S.A. og Russland, hørskot der full enighet. Man var enig om at Hitler var hovedfienden, og i overensstemmelse med dette gikk derfor leveransen til Russland foran leveransene til det fjerne Østen.

Den russiske offensiv som blev satt igang 6. desember har bragt store resultater. Hvad de russiske mål går ut på er det bare mulig å gjette sig til, men antagelig går de ut på å befri Leningrad og kaste tyskerne tilbake til Estlands og Lettlands grenser, gjenerobre Smolonsk og drive de tyske armeer tilbake til Dnepr eller muligens Dnjestr.

Hitler vil til våren samle alle sine krefter til en ny offensiv, og en kan vente at han da vil forsøke sig i syd for den oljen i Kaukasus. En annen kommer jo også først på denne del av fronten, og man kan vente at operasjonene kan begynne i annen halvdel av mars.

Muligens vil denne offensiv skje samt dig med et fremstøt mot Suez og det nære Østen. De store konsentrasjoner av fly i Syditalia og Hellas kan tyde på det. Gjettning er går ut på at dette skal skje i forbindelse med et japansk angrep på India, altså en knipetangsoperasjon, men dette er som sagt bare gjettninger.

Man kan gå ut fra at Hitler makter å gå på til våren på tross av de store tap han har lidt i vinter. Ennå er det ikke lykket for russerne å omringe større deler av den tyske arme, og til tross for de store tap av materiell som Hitler har hatt, er dog største arten reddet, og likolades må vel produksjonskapasiteten i Tyskland fremdeles antas å være på topp.

En ting som er verdt å merke sig er Hitlers tale den 30. jan. i år og sammenligne den med tidligere taler. Han spøllerer nu til forsvarsviljen, og ikke lenger til litten på offensive tiltak. Det heter nu at man må rodde fedrelandet fra invasjon. Dette kan ikke undlate å virke forstemmende på den tyske soldat og hjemmefronten. Ennå kan man ikke merke noen tegn til moralsk svikt hos dem, så noe sammenbrudd innenfra kan man ikke vente i de nære dager.

Hvordan er så Russlands styrke?

Sir Stafford Cripps opplyste forleden at russene hadde 9 mill. mann under våpen, og at nye styrker stadig utdannes. Av materiell viste det sig i sommer at det særlig var tanks de trongs, og de får nu store forsendelser fra U.S.A. og England. Halvparten av Englands produksjon

av tanks gje idag til Russland.

Om krigens varighet har Stalin, som regnes for å være meget forsiktig, uttalt at innen slutten av dette år vil Tyskland være slått.

Trøndelagsnytt. Religionens vektore. I slutten av siste uke fikk domprost Fjelbu beskjed fra Oslo om at han hadde å vike pl. sson som forrettende prest i høymessen søndag 1. feb. - da sokneprest Blossing Dahle fra Oslo skulde ha domkirken istedet. Fjelbu varslet med en gang at han ikke kunne finne seg i dette, da det var hans tur. Dessuten hadde han ikke anledning til å vike - hverken ifølge gammel praksis eller ifølge de regler og lover som gjelder for hans stilling. Som svar på dette fikk han bare beskjed at ordren om Blossing Dahle ble opprettholdt, undertegnet av kirkedepartementet. Da domprosten selv er en altfor alvorlig kristen til å bryte kirkefreden, måtte han bøye seg og overlate til n. zistene som stadig skriker op om å bare de akter å verne kristendommens grunnverdier, å bryte seg inn i kirkens ukrenkelighet. Blossing Dahle holdt sin preken kl. 11 for halvfull kirke (avisreportasjen usann som vanlig). Ved alteret var oppsatt ett norsk flagg og et NS flagg - og nede i sideskipene var det et Hirflagg i hvert av de 2 skip. Det vakte pinli oppmerksomhet bl. de ikke NS-medlemmer som var tilstede (grunnet manglende kunngjøring om forræderprestens overtakelse) at politifullmektig Lindheim (Orling) gikk med revolver i kirken - dette strider jo mot de mest elementære former for dannelse ute i våpenstuen. Under altertjenesten brøt han freden nok en gang ved å vandre omkring. Da kirketjeneren henstiller til ham å forholde seg rolig og påpekte at dette ikke var lovlig, svarte Lindheim tommeilig høit at kirketjeneren ikke hadde noe å si, og at han bare kunne komme seg ut.

Domprost Fjelbu hadde imidlertid alt fredag-lørdag bestemt seg til å holde sin gudstjeneste kl. 14 - etter Blossing Dahle. Dette ble også kunngjort i Menighetsbl. det hvor det heter:

Kirkedepartementet

har den 26. januar sendt Nidaros biskop et telegram hvor det meddeles at kirkeministeren har bestemt at sokneprest Blossing Dahle overtar høymessogudstjenesten førstkommande søndag (1. februar) i Domkirken istedetfor den forrettende prest. Domprosten har overfor Departementet bedt om å få beholde sin gudstjeneste selv og fremholdt at etter kirkelig tradisjon og lovgivning kan en prest ikke fratres sin ordinære gudstjeneste, bortsett fra de tilfeller da hans biskop ønsker å forrette. Biskoppen har gitt sin tilslutning til denne opfatning. Kirkeministeren har imidlertid i telegram av 28. januar forholdt sin bestemmelse. Etter dette kommer altså sokneprest Blossing Dahle til å forrette høymessogudstjenesten i Domkirken søndag kl. 11, hvilket herved meddeles for menigheten.

Domprostens gudstjeneste blir derfor utsatt til kl. 2 (14).

Det blir som vanlig altergang, men ikke skriftemål.

(Trondhjems Domkirkes menighet. blad nr. 2. for søndag 1. februar 1942 - side 4, spalte 1).

Allerede kl. 12,30 kom de første tilhørere til domprostens preken - altså halvannen time før den fant sted. Disse stod tross i det usodvanlig kalde vær en halv time utenfor døren og ventet til det ble lukket opp. Kirken ble snart etter nesten full og stadig fler kom til. Kl. 13,25 kom imidlertid Lindheim med et større politiebud og stengte døren og nektet folk å gå inn under motivering av at den tillyste gudstjeneste var avlyst. Store folkemasser hadde samlet seg - hovedinnrykket kom jo på denne tiden - og det i form av en ren folkevandring. Lindheim med politi gikk da til det hittil uhørte skritt å dra kyller, de slo løs på folk og slo vilt omkring seg. En eldre dame stod en stund helt alone foran Lindheim. Hun rakte rolig armene ut til siden og sa at vilde han slå / så værsgod. Og Lindheim slo - denne gang riktignok ikke med kyllen men med knyttneven. Damen hadde sin mann med - han gjorde forestillinger overfor Lindheim og ble følelig slått rett ned. Først da biskoppen kom tilstede trakk folkemassen seg under, idet de erklærte at dette skjedde etter bispens ord og ikke etter Lindheims. De samlet seg så nede ved Thomas Angells stiftelse.

7.2.1942.

WHITELINE WALLS - Landets nye

nr. 3 4.5.

hvor de sang Vår Gud han er så fast en berg, Gud signe vårt dyre fedreland og 2 vers av J. vi elsker. Imens holdt Fjelbu allikevel sin gudstjeneste i den øyeste kirke. Politiet har hjemsøkt ham senere.

AFRIKA og MIDDELHAVET

I sin tale i Underhusets 3-dagers debatt redegjorde premierminister Churchill for felttoget i Libya. Han opplyste at offensiven blev satt i verk for å komme general Rommels offensiv mot Tobruk og Nidalen i forkjøpet og at de allierte styrker hele tiden hadde vært aksetroppene langt underlogne i antall (ca. 1:2), men at offensiven hadde bragt heldige resultater og at aksetroppenes top gikk op i ca. 61.000 mann, derav 36.500 fanter, mot egne top på ca. 18.000 mann. Av materiell mistet akson 852 fly og 186 panservogner. Den 24. november var en meget kritisk dag for de allierte, hele fronten holdt på å bryte sammen, men general Auchinlick reddet situasjonen med en ny, dristig offensiv.

Briterne fortsatte sin fremrykkingen til Agadabia hvor de blev stoppet av de tyske forsvarstillinger. I de første dager av forrige uke fikk Rommel frem forsterkninger bl. a. fly fra Russland, og de gikk til et stort anlagt angrep på briterne. Disse er etterhvert drevet tilbake, først mot Benghazi og de siste dager mot Derna.

De trekker sig hele tiden kjempende tilbake og det britiske flyvåpen har sjentsgende ganger angrepet fiendtlige tropper og forsyningskolonner med hell.

Langs hele den nuværende frontlinje som strekker sig over ca. 200 km. mellom Derna og Misus opererer de britiske mobile kolonner.

En viktig rolle i denne krig spiller Malta, det britiske støttepunkt i Middelhavet. Tyske aviser har uttalt at man vanskelig kan vente noen avgjørende seier i Libya så lenge denne øya er intakt. Det er jo en av imperiets sterkeste flåte- og luftbaser, og fra den kan man nesten si at England behersker Middelhavet. Denne øy er nå stadig utsatt for de kraftigste flyangrep, de noterte således angrep nr. 2000 for noen dager siden. I forbindelse med disse angrep er det vært merke sig Görings besøk i Italia som nok var av mer militær enn politisk natur.

ETIOPIA.

Keiser Haile Selassie har nå fått den fulle suverenitet over sitt land tilbake ved hjelp av de britiske tropper.

En overenskomst med 2 års varighet er blitt sluttet mellom ham og den britiske regjering. Ifølge denne skal England låne ham et større lån for gjenoppbygningen og han forplikter sig på sin side til å beskytte de italienske nybyggernes liv og eiendom.

Vi har i sorne selv forstket å trekke sammenligninger mellom tysk og britisk fremgangsmåte i et erobret land. Red.

RUSSLAND.

Den russiske offensiv fortsetter med uforminskert kraft, og det meldes stadig om ny fremgang og erobring av nye byer.

Russiske erobrere har angitt 6 grunner til dette:

1. De tyske planer om innringning av de russiske styrker mislykkedes.
2. Russene reidde å gjennomføre et vinterfelttog.
3. Russernes artilleri er tyskernes overlegent.
4. De tyske soldaters uauelighet i bajonettkamper.
5. Herredømmet i luften
6. De russiske troppers bevegelighet. (De bruker ski og sleder istedetfor hjul).

Til punkt 5 er å bemerke at det skyldes tyskernes overføring av fly til Afrika og muligens vanskeligheter med drivstoffet.

Hvordan frontene går i Russland idag er det vanskelig å få noe klart bilde av etter de meldinger som er innløpt i de siste 14 dager. Men kampene ved Weild i-høydene utviklet sig til en stor russisk offensiv og det lykkedes å drive inn en kile i retning av jernbanen Moskva-Riga og byen Colm som ligger bare 60 km. fra denne linje, blev erobret samtidig med 7-8 andre byer i samme avsnitt.

Denne kile kan utvilsomt bli farlig for von Loebes styrker ved Leningrad.

Vest for Moskva fortsetter kampene i retning av Smolensk samtidig som byene Rshov og Gjorsk trues. Gjorsk ligger på veien til Vjasma.

På dette avsnitt (Nordsvsnittet) opererer Vorosilov med sin nyopprettede arme.

I midtsektoren har general Zukov kommandoen og han rykker frem langs veien mellom Kaluga og Vjasma med store tanks.

Lenger sør har Timosjenkos veldige arme drevet inn en kile i retning av Dnjepropetrovsk og truer på denne måte Kharkow med å få avskåret alle forbindelser sørover. Samtidig er Kharkow direkte truet av andre avdelinger.

Helt syd er det antagelig igang en offensiv med utspring i Stalino området, og dens mål er antagelig å nå det Assovske hav, og dermed avskjære de tyske styrker i bl.a. Tegenrog og Mariopol. Det er kommet løse meldinger om at dette allerede er lykkedes, men de ser etter de siste meldinger ut til å være forhastede.

Den vedholdende russiske offensiv har bragt Hitler i store vanskeligheter. Han hadde håpet å kunne overføre endel tropper til industrien i vinter, men er istedet blitt tvunget til å kaste store mannskaper som først skulle brukes til våren inn i kampene nu. På denne måte søker han å hindre russerne fra å erobre hans nøkkelstillinger for voffensiven, ved selv å foreta motangrep.

Om dette til noon grad vil lykkes får stå hon, men sikkert er det at situasjonen ikke er etter herr Hitlers ønsker og laner. Men opnår i hvertfall å ta po sig for styrkeprøven til våren begynner.

Tyskland.

I tilknytning til det foregående kan nevnes at mangelen på arbeidskraft i Tyskland nu gjør sig sterkt gjeldende og i tydelig inspirerte artikler i pressen kan man se at det er på tale å tvangsutskrive arbeidere fra de besatte land. F.eks. Frankfurter Zeitung:

"I det gamle Rom drøg bøndene i felten mens slaven var hjemme, og dyrket jorden og smidde våpen."

Jo tykkere en smører på
jo gjennomseiktigere blir det.

Gårsdagens finske kommunique viser at finnene lærer i den skole de går. De offentliggjør nemlig en frontberetning hvori det heter at etter 6 døgns hard og blodig nærkamp om et nese ved Poventsa tapte russerne 2000 menn i faldne mens finnene bare tapte 29! Vi visste nok at finnene var snare med kniven, men at de greier nærmere 100 russero pr. mann i en 6 døgns nærkamp er litt tjukt.

Det fjerne Østen.

Efterat japanerne uomtvistelig må sies å ha hatt initiativet på alle fronter i det fjerne Østen i de første uker, har den siste tid vist at de allierte begynner å vise tonner. Forsterkninger er begynt å komme frem, først for flyvåpnets vedkommende, men senere også skip, kanoner og soldater.

På Philippinene er kampen stivnet til. Såvel McArthur som japanerne har fått forsterkninger, og på Batavia har der vært harde angrep hvis resultat er at amerikanerne holder stillingene. Corregidorfortet i Manillabukta har hatt vellykkede artilleriresultater og står sterkt.

Singapore. Tilbaketrekningen av de allierte tropper til Singapore har foregått holdig, og med små tap av soldater og materiell. I den siste uke har krigen innskrenket sig til artilleridueller over 1 km. brede Johoresund, samt angrep og jegervirksomhet i luften. Singapore har mot og vann nok til mange måneders kamp, og en venter at en ved hjelp av de nye forsyninger skal kunne holde byen lenge nok til at situasjonen retter sig.

Burma. Thailandske og japanske tropper har gått inn i nedre Burma og erobret den viktige by Moulmain. Herfra går de nordover og er foregått stor støpet ved Salweenelva. Amerikanske bombefly er i aktivitet på denne front og lenger nord. Over Bengoen har japanerne hatt svære tap ved forsøk på storstilte luftangrep.

Java er nu trukket inn i krigssonen og Soerabaya og flere andre steder har hatt besøk av bombefly.

Makassar-stredet var skueplasse for voldsomme angrep mot en stor japansk konvøy på ca. 100 skip. Her tapte japanerne iflg. meldinger 29 i alt 46 skip og over 30.000 japanere druknet.

Bismarck-øyene. 2681 gikk japanske tropper iland på New Britain og byen Raboul blev tatt. Senere har også New Ireland øy blitt gjenstand for landgang.

Marshall og Gilbertøyene som er japanske besiddelser etter forrige verdenskrig har iflg. melding 2 februar blitt angrepet av amerikanske flåte og flystridskrefter. Bl.a. net b av det viktige administrasjonscenter og flåtebase Jaluit angrepet med hell og hele operasjonen viser at de allierte etterhvert kommer sterkere og sterkere selvom det naturligvis ennå vil gå lang tid før initiativet tas helt over.

Kina. Store engelsk-amerikanske lån har gjort kineserne sikrere på den endeløse seir, og betydningsfulle offensiver er igang langs den kinesisk-japanske front.

Vi skal minnes de myrdede nordmenn.

Husk at tirsdag den 17. februar er den dag vi skal minnes de nordmenn som er myrdet av tyskerne. Etter kl. 6 (18) må gater, restauranter og kinoer være tomme, og enhver må ense det som sin plikt å gi andre nordmenn beskjed om at denne dag skal helligholdes på denne måte.

Vi tror ikke at noen glemmer den sorg og forbitrelse de første dødsdommene og de senere vakter i hver nordmanns hjerte, men vi vil allikevel be alle takke de myrdede fordi de gjorde sin plikt og sto fast i løftet om at når Lehmann kommer da skal deres og de pårørendes lidelser bli betalt.

Sammendrag av nyhetene fra London fredag aften kl. 19,30.

Det er lite nytt å melde fra de forskjellige fronter.

På Singaporefronten har den første ukas "beleiring" innskrenket sig til bommeangrep over stredet og fra luften.

I Burma har thailandske og japanske avdelinger gått over Salweenelva på enkelte steder.

På Phillipinone har amerikanerne ødelagt japanske kanonstillinger tvers over Merrillbukta.

I Russland fortsetter den russiske offensiv på tross av at tyske forsterkninger nå er i fildom. Særlig går russene fram langt i syd.

Fra Ankara kommer melding om at Romnias generalstabsjef og hans nestkommanderende har gått av som protest mot Antonescus løfte til Hitler om stille nye rumenske tropper til vøroffensiven.

Fra den libyske front meldes om særlig sterke og vellykkede angrep mot tyske sambandslinjer og transportor.

I Italia har folk som tidligere har sluppet fri militærot nu fått ordre om å melde sig til tjeneste. Det anses som et resultat av Görings "opmuntrings"besøk hos Mussolini.

En ny forordning i Tyskland viser at det går temmelig hardt på soldaterliv. Etter forordning kan nemlig den siste gjenlevende sønn i en familie trekkes bort fra fronten og settes i mindre utsatt stilling. Som eksempel nevnes tilfeller hvor den 4. sønn kan komme bort fra fronten.

Det engelsk-russiske fagforingscentralstyre oppfordrer til øket satsning innen den tyske krigsindustri, og ber om at alle må ta del i de samme som de russiske arbeidere kjemper på østfronten og gir sitt liv for.

Send denne utgave videre.

Undgå NS og de stripete.

Rod.

Mappe
Ekspl.
Arbeid
O. S. Skatth.
J. H. 6 x

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 4 LØRDAG 14-2-1942 1 ÅRG

17 Februar - De myrdedes drg.

Attor minner vi om at den 17 februar - tirsdag førstkomende er viet de myrdede nordmenn. Denne dagen skal alle norske holde sig vekke fra gater, restauranter og kinoer etter kl. 18. De som nødtvungent må ferdes ute etter dette klokkeslett skal sørge for å komme i hus så hurtig de kan.

Vi bringer vår hyldest til de som har ofret livet for Norges sak, og citerer:

Til de falne.

Nu har de gitt oss alt.
De ville ut i kampen,
de sov i sne, de sank i sjø.
Men hvis et folk vil leve,
må noen kunne dø.

Kan hende tanken var dem fjern
fra heltedåd og blod og jern
og den slags krigerære.
Og dørlig vopnet, dørlig kledd
det kunde de vel være.
Men de var ikke redd.

De sloss mot pansrot overmakt,
og måtte telle hver patron
og lovde på en jernrasjon
som ikke alltid blev dem bragt.
De har bekreftet omigjon
- kan hende da det trengtes -
at også vi har MENN.

Hva gjør en mann så het og blind
at han kan sette livet inn?
Han må ha kjærlighet og tro
til det han ofret liv og blod.
Han må ha ting å verje
som er ham mere verd
enn bare det å borgo
en tilmålt levnedstid.
Han vot det ikke sann med ord
hva denne ting kan være.
Han har det fra sin far og mor
det er en arv fra hjem og jord
- en lov, men ingen lære.

Den er der som en andre søns
for solvrespekt og hoder.
Hans eget liv må være hans
- om ellers tomt på gleder.
Stu njomløs på sin egen grunn,
hvorledes kan det tenkes?
Og bøye under, holde munn,
når sømd og rottsinn krenkes?
Ha fremmed herro i sitt hus?
Å, nei, da var det bedre
om det var skutt i grus.

De ville ut og sluss -
De gjorde det for Norge -
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt -
og god skal livet leve.
Nå har de gitt oss alt,
Men - var da alt forgjeves?

Vi spør oss selv, og tenker
på deres unge onker.
Hvad har de nu igjen,
de som har mistet fedre,
de som har mistet menn?

Denne utgave er berognet på lænddistriktene og firmor uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og de stripete.

Rod.

Vi har jo tapt allikevel,
vårt hele land er tatt.
Nu senker sig om stille fjell
den stjenneløse natt.
Mørket tett som muld
det ender mot ditt øre
fårhøpningsfull

- ja, lytt, så skal du høre.
Det er som en fortrolig røst
- forstummet - dog vil gi dig trøst:

Hvem vinner varig glede
på menneskenes sor?

Se ravnen bygger rede
i smuldret røverborg.

Hvem tårner op et velde
på menneskenes nød?

Den ingen dom kan felle,
skal enda dø sin død.

Tar han din frihet fradig,
den gror jo i ditt eget sinn.
Den er evig vorden,
hver dag du kjemper for den,
vil den påny bli din.

Det nederlag du lider
i bittert selvforsvar,
skal mens du ennu strider,
gjøre din retning klar,
og åpne nye veier
igjennem nød til seier.

De som falt - og vi.

Tirsdag 17. februar minnes vi de som er falt - de som er blitt
myrdet fordi de var gode nordmenn.

Disse menn falt for sitt land og for sine idealer - og de falt
også for ditt og mitt land og våre felles idealer.

Norge - vårt land, er i krig idag. Det er også DU og JEG, sammen
med alle Norge sønner og døtre, soldatene i den arme som skal bringe
seiren hjem tilslutt.

Kampen er hard, men den vil bli hårdere. Ja, så hard at den vil
kreve det ytterste av enhver av oss. Kanskje ditt liv og mitt liv.
Men uten kamp blir det ingen seier, og kampen begynte allerede 9. april
1940.

Nelsons gamle ord: "England expects every man to do his duty to-day"
må hos oss omskrives til:

"Norge krever at enhver - mann som kvinne - gjør sin plikt
hver dag."

Dette er et krav som må oppfylles. Ingon av oss har lov å være
tilskuere idag når vår kamp er kampen for vårt eget liv og vår frihet.

Og vår plikt kjenner vi alle. Hold tross og forakten vedlike.
Vis tyskere og nasisister at vi ikke har bruk for dem eller deres falske
ideologier. Ingon må la sig presse til å gjøre noe som innerst inne byr
imot, og ta heller tapet av de lusne forræderpenger som blir tilbudt.

"The Spirit of Norway" er et slagord som går over hele verden
idag. De frihetselskende folk over hele jorden beundrer den kamp vi før-
er idag - uten våpen og kanoner - og nordmennenes holdning er blitt en
fakkell for frihet.

Men ikke alle kjemper med. Altfor mange nærer for stor redsel
for Gestapo og nazibøllene til at de kan yde det Norge fordrer av dem,
og det de plikter å gjøre.

Mange lar det kanskje drive som det kan efter å ha overbevist
sig selv om at de er villige til å kjempe og arbeide hvis de bare kommer
i kontakt med "de rette kretser" og "får vite litt mere".

Dette er ikke nødvendig. Enhver kan på sin side forberede sig
på den dag da det vil bli bruk for dem med våpen i hånd, og inntil den
dagen kommer - imorgen - om to måneder - eller om to år - må de kjempe
sin kamp uten våpen i hånd, men med trofasthet og aldri sviktende tro og
hjelpsomhet.

For on ting vet vi alle. Seiren er vår, og det står også til
oss selv å bestemme om det skal være lenger enn nødvendig før vi atter

kan puste, snakke og skrive fritt i vårt eget, og vår fremtids frie
Norge.

(1082) Vi bringer det vesentligste av dr. Arne Ordings utenrikskronikk.

Ingen kunne si enten japanerne ville foreta en langvarig beleiring
av Singapore eller de ville gå til direkte angrep på Øya. Nu viser det
sig at de valgte å fortsette lynkrigen.

Singapore blev regnet som en av verdens sterkeste festninger,
men den er anlagt med et angrep fra sjøsiden for Øya, og det viste sig
at den var vanskelig å forsvare mot flyangrep. De tre flybaser som lig-
ger på Øya blev gjort ubrukelig ved stadige bombardementer både fra og
det japanske artilleri på Malaya. Britiske jagere opererer fra baser
på Sumatra, men det er vistnok ikke lyktes å ødelegge særlig mange av
de angripende bombefly. Flåtehavnen har allerede lenge være uten betyd-
ning for de allierte, da den ligger på nordsiden av Øya og således lengge
har vært truet. Men hovedsaken for forsvarerne er å hindre japanerne
fra å benytte dem, for uten at Singapores fall vil være et stort presti-
sjetap, og den vil derfor bli forsvart til det ytterste. For øieblikket
er japanerne de allierte overlegen både til sjøs og i luften, så utsikten
er ikke gunstige for Øya.

De alliertes "linje" kan man nå si går fra Rangoon over Andaman,
Sumatra, Java til Port Darwin i Australia og japanernes fra Malaya over
Borneo (Balik-Papan) Sumatra, Molukkene (Amboyna) til Ny Guinea.
Det kan nu tenkes to nye japanske fremstøt:

1. mot Java, som med sine 40 mill. innbyggere og sin viktige stra-
tegiske beliggenhet har stor betydning. Havnen Soerabaja har gjentatte
ganger vært angrepet av fly, likesom andre steder på Øya også har hatt
besøk.

2. Det kan tenkes at angrepet blir rettet direkte mot Australia.
Nordvestkysten har dårlig forbindelse innover i landet, og dette er og-
så tilfelle med Port Darwin. Det er således sannsynlig at et japansk
angrep ville bli satt inn mot dette og andre isolerte steder langs kys-
ten.

Ved erobringen av Raboul er den nordlige veien fra Hawai til Au-
stralia blitt vanskeligere og det er tenkelig at japanerne vil forsøke
et angrep mot Samoa for å forstyrre også den sydlige ruten.

Japanerne har nu erobret flere av oljedistriktene i Østen omenn
de selv ikke kan utnytte den så er iethvertfall de allierte avskåret
fra den. Kan de også ta de andre oljeforekomster vil situasjonen bli
betydelig vanskeligere. Man kan selvsagt føre frem olje fra den Bengalske
bukta, men transporten krever både tid og tonnasje som begge deler er
kostbare.

I nederlandsk India ligger størsteparten av jordens gummiplan-
tasjer. Ifølge oppgave fra U.S.A. vil dog lagrene av rågummi strekke
til for ca. 18 mndr., og innen den tid vil efter opgavene, den syntetiske
gummiproduksjon i U.S.A. kunne dekke de alliertes behov.

Japanerne er som sagt for tiden overlegne både til sjøs og på
land. Dette kommer for en stor del av de alliertes lange tilførsels-
veier. En ekspert uttalte for en tid siden at i krigstid tok en trans-
port fra Liverpool til Suez 3 mndr., og det er adskillig lenger til Sin-
gapore. Nu begynner imidlertid også de japanske tilførselsveiene å bli
lange, og de alliertes resurser av skib, krigsskib såvel som handels-
skip er meget større enn Japans. Når man også tar nybygningsskapasiteten
med, blir forskjellen ennu større.

Krigen i Østen har dog ikke vært noen overraskelse, men det blev
felttoget i
Libya.

De britiske tropper var overlegne i tanks og fly, menn allerede
24. november mente general Cunningham, sjefen for 8. arme, at en fortsatt

offensiv var uholdbar. Sjefen for den samlede styrke, general Auchinleck ga kommandoen til den unge general Ritchie og den britiske offensiv fortsatte frem til havnen av Cyrtebukta. De tyske tap gikk opp i 61.000 mann 368 tanks og 885 fly. Britene tapte 18.000 mann, herav 3.000 felne.

Man antok nu at Rommel ville være for svak til å ta noen ny offensiv, og tok en pause. Depoter blev ført langt frem og fikk lette tropper til beskyttelse, mens panservåne ble trukket noe tilbake, for å repareres, og gjøre dem klar til ny kamp.

Det tyske fremstøt kom helt uventet og antagelig kom det av at Rommel fikk frem større forsterkninger enn beregnet (Over fransk område! Red.) og at tyskerne var flinke til å reparere de skadede tanks.

Fremdeles ser det dog ut til at det britiske flyvåpen er overlegne i luften, men det viser sig i praksis at valige fly ikke er særlig effektive mot tanks som optrer i spredte formasjoner. Man har derfor bedt om fly med spesielle tankkanoner.

Følelselig har man således måttet oppgi tanken om et Tripolis, men man tror dog heller ikke at Rommel vil lykkes i et forsøk på å nå Subz. Nu blir hans tilførselsveier len og longer og man kan gå ut fra at alle byer og steder langs kysten er totalt ødelagt.

Man venter en større offensiv innsats fra Aksen i Middelhavet idet store mengder U-båter og fly er overført hit og både admiral Raeder og Göring har avlagt besøk i Italia. Dette tyder på at noe forestår.

Den 11. februar 1942 kom en hirdmann ved navn Erling Överby ledsaget av en civilklødt NS mann på Norges Skipsførerforbunds kontor og forklarte at Norges Skipsførerforbund var overtatt av Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, som alle vet idag styres mot deres vilje av NS. Etter hvad vi har erfart optrådte Överby forholdsvis høflig og meddelte at samtlige Forbundets fonds og midler ikke lenger kunne disponeres fritt, m.a.o. det fordreides hans medunderskrift ved alle pengetransaksjoner. Forøvrig sies det at Överby meddelte at kontoret som sådant kunne fortsette etter de gamle linjer. Man slo sig til tils med dette, og så vilig det var måtte man finne sig i omstendighetene. Neste dag kommer imidlertid oppsigelse av samtlige funksjonærer, således at administrasjonen ble slått sammen. Alle nøkler f.eks. skulle utleveres.

På bakgrunn av dette nye Norges ledere, dette såkalte Nasjonale parti, som selv har fått gjennomført enkelte bestemmelser som bl.a. går ut på at ingen funksjonærer i noen som helst bedrift må sies opp uten å fylde ut på gjørende grunner er tilstede tar det sig unektelig noe komisk ut at en matros tropper oppløst skipsførerne og ganske enkelt avskjediger de tillitspersoner som i menneskealdre har ført Skipsførerforbundet frem til hvad det er idag.

Tysk fløtmanøver.

Den tyske fløte har som bekjent utslettet og senket den engelske mange ganger under krigen. Tyskerne er så å si eneherkende på havene. For vel en uke siden fikk vi et godt bevis på dette. Tysklands eneste store slagskip "Tiroitz" - søsterskipet til Bismarck - kom da til Trondheim og ble straks sendt inn i Åsenfjorden, hvor resten av den tyske marine ligger i sikkerhet. Her ble den løst inn i Fættenfjorden ved Langstein, klemt helt oppunder bergveggen på nordsiden av fjorden. Det ble strukket liner fra land og over båten, ned på en tømmerfløte på utsiden, og etterpå ble det kamouflert med trær over dette - slik at det hele fortoner seg som en naturlig fortsettelse av landskapet - sett fra luften. Dessuten er innløpet sperret med to rader med minebelter. Lievel har det vært daglig luftalarm over Trondheim de siste dagene - og en har hørt stadige bråk og smell inne fra dette strøket. Ennå er ikke båten truffet men den vil nok snart bli oppdaget - og følge efter de andre som er senket derinne de siste dagene.

PROPAGANDAEN - DENS MIDDEL OG MÅL.

Grunndraget i den Hitler - Ribbentropske politikk var alltid en kynisk forakt for sannheten. Avtaler, løfter og gjensidige tillitsforhold var ikke noe å bygge fremtidsstaten på, men utmerket å føre den annen part bak lyset med. Østerrikes Anschluss ble Østerrikes undergang. Befrielsen av en håndfull sudetertyskere ble utslettelsen av det Tsjekkoslovakiske rike, avtjene i München en kilde til latter og hån, o.s.v. o.s.v. Hvem undres over at Lord Halifax - som biskop Berggrav beretter - ikke riktig mente å kunne stole på Hitler! Vi skal her ikke minne om den røke av løfter og tilsagn hvormed invasjonen i Norge har vært brot på like fra Falkenhorst's proklamasjon "til det norske Volk" og videre, og som konsekvent og sågodtsom uten unntagelse er brutt.

Den nazistiske ledelse har selv innsett, at en epoke, som menes å skulle bli alle tiders største ikke må gå inn i historien i en så nedverdiggende form. Derfor inngår historieforfalskning og forkløffordommelse som et u-undverlig kampmiddel i nyordningen. Det er b drag forvrengning og løgn som skal og må underbygge historiedannelsen i det nazistiske samfund; det er kveget med skylapper, som skal fylle dets røkker. Grunnlaget for en objektiv og mest mulig sannferdig oppfatning av tidens hendinger skal ryddes avveien. De beste forfattere fengsles eller jages av landet. Den allsidige litteratur brennes i middelalderlige autodafeer. Radioen - nutidens verdifulleste nyhetsformidler - fratras folket. Brevet stjeles og åpnes og det fri ord straffes. Pressen - den "frie" resse som tyskerne spøkefullt kalder den - knebles og dikteres hva den skal si. Fortielser og løgner smugles inn i autoritative meddelelser. Husk dette! det er viktig at du husker det, om ikke løgner skal tvinge deg i kne. Og si det til deg selv for hver eneste nyhet du leser i våre tyskkontrollerte aviser!

Vi skal minne om noen få ting fra den siste tid:

Englenderne drev aksemaktene på flukt fra Halfaya til el Agheila uten at norske avislesere fikk den minste meddelelse om det. Men da general Rommel for en tid lykkedes med sin motoffensiv, svømmet førstesidene i våre aviser over med seiersmeldinger.

Da tyskerne hadde fremgang på Østfronten ble det meddelt i fete overskrifter at russerne var slått ut, at de bare tæret på sine slitte reserver, at deres krigsindustri var ødelagt, og at de ikke kunne regne med nevneverdige forsyninger. Moskva sto for fall, - det var bare dager å regne med. (11. juli hadde rikskommissærens pressekommissariat møte med representanter for den "norske" aviser og påla dem å gjøre ferdig propagandaartikler om inntagelsen av Moskva til offentliggjørelse d. 20.s.m.) Om du nå følger de stedsangivelser, som av og til rent i forbigående forekommer i spaltene, kan du fort nok regne deg til, at den tyske østfront er drevet langt tilbake - men når så du meddelt et ord om det? Kanskje en to-tre linjer i petit om "lokal" fremgang som nesten uten unntagelse er slått tilbake. Det eneste en får, er kommentarer og forklaringer av så primitiv art at de syns skrevet for barn.

Så lenge krigen er gått på har de britiske fly ifl. pressen ikke en eneste gang rammet militære mål. Bombene faller bestandig i beboelseskvarter og sårer i verste fall noen civilpersoner. (Tyskerne tonker vel at motparten har lært fra dengang de selv bombet og plyndret forsvarsløse og ubefestede norske småbyer).

Og nå i Stillehavet: Til d.d. er det ikke en eneste gang meddelt at de forenede britisk/amerikanske styrker har senket så mye som den minste lille japanske jolle.

Vi skal ikke pøke på de utallige tallmøssige uriktigheter som flyter i en stadig strøm fra Berlin og hvor de går så vidt som til å snu forholdene på hodet og oppgi sine egne tap som fiendens. En sammenligning mellom nyhetene i W.T. og de tilsvarende i den "norske" presse vil gjøre det klart med hvilken kynisme leserne søkes ført bak lyset.

Fest deg ved dette bakkanal av løgner og glem ikke at slik er taktikken, når du skal bedømme gehalten av de fete overskrifter og de oppskrytne seiersmeldinger. La deg ikke ta ved nesen!

Løgnen satt i system og kolportert gjennom korrupte fedrelandsløse blador er farlig våpen i snikmordernes hender, og Hitler-regimet har fra første stund av visst å bruke det nesten like mye som kulor og krutt. De uavlatelige meddelelser - drypp-drypp-drypp - om at alt går våre landsmenn og allierte imot, virker nedstemmende og kan bringe de svake og usikre, de lunkne og oppurtunistene til å vakle. Kanskje en og annen av dem, som sitter og teller på knapene, på den måten drives over i fiendens leir. De tenker ikke på defiljer det for deres eget vedkommende skal få på oppgjørets dag. Og ikke forstår de at jo svakere NS står, jo sterkere står Norge. Når regnskapets facit skal bestemmes. Men landsforræderne vet dette altfor vel. De er på jakt etter deg, og de bruker løgnen som sitt sikreste skyts. Jo dårligere det går ved fronten, jo hissigere vil løgnkampen bli, - det er i grunnen bare et godt tegn.

Det er deprimerende dager vi lever i nettop nå. Japanerne "den gule fare" som tyskerne i sin tid har døpt dem, og som etter tyskernes sigende nå skal redde den vesterlandske kultur, har uten tvil hell. Om amerikansk eller britisk fremgang hører vi intet. Snart skal vi vel bindes på ærmet at deres skip er utstyrt med trekanoner og løst krutt. Bedragene og fortellene er så åpenbare at ikke den onkleste hjerne bør falle for dem. Men nettop nå blir det regnet med at gule seiersmeldinger uten ende skal bringe oss til å glemme de tyske nederlag i Russland.

Ja, kanskje går det dårlig for de allierte krefter nettop nå. Kanskje? Men husk at ENGLAND og U.S.A. HAR GOD TID. OG DEN SOM LER SIST ER BEST.

HUSK: VEIEN TIL NS GÅR GJENNOM LØGNEN
OG VEIEN TIL NORGES UNDERKJELSE GÅR GJENNOM NS.

Ulrich.

Stillehavet.

Natt til mandag lykkedes det for japanerne å landsette tropper på øya Singapore etter at de i 9 dager hadde forberedt angrepet med en intens artilleriild og luftvernбомбардement. De opnådde å sette sig fast på en 15 km. bred stripe i første omgang og ved hjelp av dette brohode kom store styrker over og blev kastet inn i kampene uten hensyn til tap. Forsvarerne som er underlegne i antall, forsvarer ta hvert hver fot jord, men de blir stadig presset tilbake og etter meldingene idag (fredag) foregår kamper i en av byens forsteder, mens forsvarslinjen nord-syd fremdeles holder.

Efter meldingen om de store japanske skibetap i Macassarstrodet er det innløpet meldinger om de tap som den japanske fløte blev tilføyet under det amerikanske angrep på Marshall og Gilbertøyene i begynnelsen av februar.

Der blev ødelagt 5 krigsskib
11 hjelposkib, og
41 fly, foruten

oljelagere, luftvernstillinger og lægret materiell. Blandt krigsskibene var 1 hangarskib på 17.000 ton, 1 lett krysser og 2 U-båter.

Av hjelposkibene var 3 stk. 10.000 tons tankskib, 5 stk. 7.000 tons transportskib og dessuten 2 gamle krigsskib.

Ialt blev her senket ca. 100.000 ton. Angrepet veldte forøvrig stor skade på 4 flyplasser, og 4 militærleire.

Det nederlandske admiralitetet melder at japanerne har tapt 3 kryssere, 1 destroyer og 1 U-båt utenfor Amboyn på Celebes. Dessuten meddeles at allierte fly og fløtestyrker har fått inn fulltreffere på et japansk hangarskib.

London fredag aften kl. 19.30.

En fløte på flyttetot.

Gneisenau, Scharnhorst og Prinz Eugen måtte igår forlate Brest. De to første slagskib har ligget i havnen der siden ifjor vår, og de var ikke i kampdyktig stand og måtte derfor før eller senere bringes til Tyskland for reparasjon. Brest har dessuten hatt over 100 bombeangrep så der var det ingen ro å finne. Kl. 11 igår blev det observert at de 3 store skib kom dampende ut i kanalen eskortert av destroyere, minesveipere, motortorpedobåter og en sværm av jagerfly. Britiske torpedofly eskortert av 50 jagerfly gikk til angrep straks meldingen kom, og senere kom bombe-fly, jagere og motortorpedobåter i aksjon. Kampen varte til kl. 5 igår-ettermiddag i vanskelligst mulig værforhold for angriperen. Siktbarheten var lik null, men iallfall 6 torpedotreff observertes på de store skib og bombeflyene, som fløy under de tyske jagerfly, hadde bombetreff på samtlige store skib og dessuten på eskorteflyene.

At briterne gikk til aksjon med onestående ta perhet og gjennomførte den uten hensyn til tap viser det faktum at 42 fly gikk med i angrepet.

Tyskerne tapte 18 jagerfly etter hvad der kunde observeres.

Da den tyske fløte gikk ut fra Brest var farten mellom 20 og 30 knob, men da den sist blev observert var farten betydelig nedsatt, og fløten søkte under Holgoland i yddest spredt formasjon.

Vi håper å kunne bringe nærmere opplysninger om de tyske tap senere..

Fra Singapore.

For 3 timer siden meldte kommunikatet fra Singapore at kampen fortsetter med største voldsomhet. Presset er særlig sterkt vest og nordvest for byen, som også bombes kraftig. Efter de siste meldinger ser det ut som den store overmakt har klart å bryte forsvarslinjen på et sted nær byens vestkant.

I Tokio har en med forbauselse mottatt meldinger om at briterne har avslått oppfordringen om overgivelse.

I Libya

or det rolig på landfronten. I luften er det livligere, og der meldes om angrep mot aksens forsyningslinjer, mot Tripolis og Catania og Sicilia.

Celebes.

Det meldes at opplysningene om nye japanske landinger på sydlige Celebes ikke medfører riktighet. Garnisonen ved Macassar holder fremdeles ut, og kjemper hårdnakket.

Stadig russisk fremgang.

En uoffisiell melding fra Russland forteller at russiske tropper har trøngt inn i Kvitorussland. Dette må ha skjedd enten nord eller syd for Smolensk.

I Leningradavsnittet foregår kraftige kamper innenfor et triangel som avgrensos av Kolpino i sydøst, Kraenoje Solo i sydvest og Leningrad i nord. Det er også voldsomme kamper ved Schusselburg.

Nordøst for Smolensk angripes tyske reserver som prøver å komme tyskerne ved Rshev tilhjelp.

I Donezavsnittet meldes også om hårde kamper med russisk fremgang.

Kineserne

melder om ny fremgang og erobring av 2 byer.

Fra Kaukasus

kommer melding om at 24 litauere er skutt. Anklagen gikk ut på brandstiftelse, opvigleri og begunstigelse av jøder.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

Kont.
1/12-42
Jfr. LX+LII

NR. 5

LØRDAG 21-2-1942

1 ARG

Vi bringer denne gang et dikt av Arnulf Överland, skrevet i 1936, men som idag har en rent ut uhyggelig aktualitet. Diktet kan dessverre med rette adresseres til altfor mange nordmenn idag. De som er likegyldige, og bare tillater sig å være deprimerte hver gang vår sak får et nytt slag. De som med sin forbannede pessimisme truer med å ta motet fra de som arbeider. De som sover!

DU MÅ IKKE SOVE

Jeg våknet en natt av en underlig dröm,
det var en stemme som talte til mig,
fjern som en underjordisk strøm, --
og jeg reiste mig opp: Hved vil du mig.

Du må ikke sove. Du må ikke sove.
Du må ikke tro at du bare har drömt.
Igår blev jeg dömt. I natt har de reist
skafottet i gården.
De henter mig klokken fem imorgen.

Hele kjelleren her er full,
og alle kaserner har kjeller ved kjeller,
vi ligger og venter i åtenkolde celler,
vi ligger og råtner i mørke hull.

Vi vet ikke selv hved vi ligger og venter,
og hvem der kan bli den neste de henter.
Vi stønner, vi skriker -- men kan dere höre,
Kan dere absolutt ingenting gjöre.

Ingen får se oss,
ingen får vite, hved der skal skje oss.
Ennu mere:
Ingen kan tro, hved der daglig skjer.

Du mener det kan ikke være sent,
så onde kan ikke mennesker være.
Der fins vel skikkelige folk iblandt.
Bror, du har ennu meget å lære.

Han sa: Du skal gi ditt liv om det kreves,
Og nu har vi gitt det -- forgjeves.
Verden har glemt oss. Vi er bedratt.
Du må ikke sove mere inatt.

DENNE UTGAVE ER BEREGNET PÅ LANDDISTRIKTENE OG FIRMAER UTEN
DAGLIG NYHETSTJENESTE.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

23 FEB. 1942

Du må ikke gå til ditt kjøpmannskap,
 og tenke på hvad der gir vinning og tap.
 Du må ikke skylde på skær og fa.
 og at du har mere enn nok med det.

Du må ikke sitte trygt i ditt hjem og si:
 Det er sørgelig, stakkars dem,
 Du må ikke tale så inderlig vel,
 den urett som ikke rammer dig selv.
 Jeg roper med sitte pust av min stemme:
 Du må ikke gå der og glemme.

Tilgi dem ikke, de vet hvad de gjør.
 De puster på hetets og ondskapens glør.
 De liker å drøpe, de frydes ved jammer.
 De ønsker å se verden i flemmer,
 De ønsker å drøpe oss alle i blod,
 Tror du det ikke. Du vet det jo.

Du vet jo at skolebarn er soldater,
 som stimer med sang over torv og gater,
 og oppglødde av mødrenes sving,
 vil verge sitt land og vil gå i krig.

Du kjenner det nedrige folkebedrag,
 med helte mot og med tre og ære.
 Du vet at en heit det vil barnet være.
 Du vet han vil wifte med sabel og flagg.

Og så skal han ut i en skur av stål,
 og henge igjen i en pingstrøds vese,
 Og røtne for Hitlers ariske rase.
 Du vet det er menneskets mening og mål.

Jeg skjønnte det ikke. Nu er det forsent.
 Min dom er rettierdig, min straff er fortjent.
 Jeg trodde på fremgang. Jeg trodde på fred,
 på arbeid på samhold på kjærlighet,
 Men den som ikke vil dø i en flokk,
 får prøve alene på bøddelens blokk.

Jeg roper i mørket: -- Å kunde du høre.
 Det er en eneste ting å gjøre.
 Verg dig mens du har frie hender.
 Frels dine barn, Europa brenner.

Jeg skaket av frost, jeg fikk på mig klær.
 Ute var glitrende stjernevær.
 Bare en stripe i øst,
 varslet det samme som drømmenes røst.

Dagen bakom hordens rend,
 steg med et skjær av blod og brand,
 steg med en angst så åndeløst,
 at det var som om selve stjernerne frøs.

Jeg tenkte: Nu er det noget som hender.
 Vår tid er forbi. Europa brenner.

"Ministerpresidentens" falske anbefalinger.

I Aftenposten for 2. februar er inntatt en artikkel: "Ord om Quisling". Den inneholder uttalelser fra Fridtjof Nansen, Minister Urbye, redaktør Domås og stortingsmann Moseid. Særlige uttaler seg meget ærerkjennende om Quisling, men felles for alle er at uttalelsene er følt lenge før 9. april 1940 og så ingen måte kan tas til støtte for den Quisling vi nå opplever. Uttalelsene er hentet fra "Boken om Vidkun Quisling" men hva angår Urbyes uttalelse, citeres boken uriktig. I Aftenpostens artikkel heter det: "Hva skrev ikke Minister Urbye". Etter boken er uttalelsen tatt fra et "Ukens portrett" av Bein i Dagbladet for 1938, hvor det sies: "Minister Urbye skal engang ha sagt" Det gjelder følgende en mange år gammel muntlig uttalelse som før den ble offentliggjort i Dagbladet var gått fra munn til munn, og som gjaldt det intrykk Urbye hadde fra sitt samarbeid med Quisling. Dette sluttet i 1929 altså før Quisling begynte sin politiske løpebane og lenge før dannelsen av N.S.

Biskopene går til forsvar for barna.

Følgende skrivelse undertegnet av samtlige Norges biskoper - er sendt til "ministrene" Skancke og Stang:

Herr minister R. Skancke.

Grundforholdet mellom foreldre og barn er en skaperordning, et Gudsbestemt forhold, som venter ubrytelig og hellig for alle tider. Det ansvar og den rett som deri er gitt hjemmet, er derfor ubetinget og uopp-løselig.

Ved et barns dåp blir ansvaret for barnets oppdragelse lagt på foreldrene. Barneskolen er et i fellesskap ordnet hjelpemiddel i denne oppdragelse, og det heter i skolelovens første paragraf at skolens formål er å hjelpe til å gi barna et kristelig og moralsk oppdragelse. Hjemmene og kirken har derfor medbestemmende rett overfor skolen, og foreldrene har på visse vilkår rett til å ta sine barn ut av skolen. Skolen har ingen myndighet imot å påføre foreldrene eller imot det fjerde bud. Hver mor og far har det fulle ansvar også for hvordan de har tillatt andre å være med og forme deres barns karakter, tro og overbevisning. Dette samvittighetsansvar legger ikke bare en plikt på foreldrene, men gir dem også en ukrenkelig rett.

På samme måte er det fjerde bud - Hedre din far og din mor - for barn ikke bare en plikt, men en rett, gitt dem av Gud.

Et godt hjem og indre frihet har alltid vært en grunnpille i vårt samfund, og ingen kan med tvang bryte inn i hjemmet og framkalle et motsetningsforhold eller et skille mellom foreldre og barn uten at Guds bud da blir trådt under fot.

I alt dette står kirken og foreldrene ubrytelig bundet av sin samvittighet og av Guds befaling. Den som vilde søke å tvinge barna ut av foreldrenes ansvarshend eller bryte hjemmets evige melise rett, han ville med det samme tvinge foreldrene til den ytterste samvittighets-handling. Hver far og mor vet at de engang skal stå den Allmektige til ansvar for hvordan de har oppdratt eller har latt oppdra sine barn. De må alltid adlyde Gud mer enn mennesker.

Som kirkens tilsynsmenn kjenner vi det som vår plikt å fremholde dette klart og utvetydig i anledning av at De har fått i oppdrag å medvirke ved utformingen av en lov som tenkes å skulle tvangsmobilisere alle barn fra 9-15 års alderen og oppover til en påvirkning som utvilsomt foreldre må kjenne som utvetydig i forhold til deres samvittighetsforpliktelse. Et innlegg av denne art vil berøre folket i dets eller inn-erste og dyreste liv.

Til dem som i sin samvittighetsnød har vendt sig til oss i sakens anledning, har vi på det nåværende stadium ikke kunnet gi annet svar enn at vi har sendt Dem denne forestilling. Den går samtidig i gjenpart til herr minister Axel Stang.

Oslo, 14. februar 1942.

Signert: Eivind Berggrav, J. Stören, J. Maroni, Andr. Fleischer, H. Hille, G. Skagestad, Vollert Krohn-Hansen.

Til lærere og foreldre.

Vi må ikke undervurdere den fare forordningen om nazi-ungdomstjeneste representerer for Norges ungdom.

Foreløbig kan den bare bekjempes ved at såvel lærere som foreldre går inn i frontens første linje og benytter de våpen som står til rådighet:

Fortell barna hvordan vi hadde det før tyskerne kom til landet. Fortell dem hvordan vi kunde spise hvad vi ønsket, at vi kunde reise hvor vi vilde og at vi hadde lov å kjøpe det vi hadde bruk for.

La ikke barna glemme hvor lyst og lykkelig det var i Norge den gang og at det er tyskerne og nazistene som gjør at alt er så mørkt og trist idag.

LA ALDRI BARN GLEMMER HVORDAN VI EN GANG HADDE DET, OG HVORDAN DET EN GANG IGJEN SKAL BLI.

Det er forferdelig å dra barna inn i kampen, men noe må gjøres for å redde dem fra nazismens ødeleggende og for barn ofte djevelsk førende midler.

Churchills tale i radio 15. ds. kl. 22 (i sammentrengt form).

Churchill begynte med å trekke sammenligning mellom de alliertes stilling i august 1940 og stillingen idag. Dengang stod England helt alene igjen i kampen. Franskmennene hadde overgitt sig og de tyske armeer hadde fremskritt overalt takket være mange års beredskap. Deres U-båter herjet verdenshavene, og i Afrika hadde italienerne erobret Etiopia, Britisk Somaliland og store deler av Kenya. Egypten og Suez var truet og dermed hele Midtøsten. Og England var bunnskræpet for våpen og fly, mens bombene haglet hele høsten og vinteren 1940/41.

Med seig utholdenhet begynte de opbygningen av sitt flyvåpen og og produksjonen av våpen og ammunisjon i stadig større mengder.

Hvor står de idag? Etiopia, Eritrea og Italiensk Somaliland er rensert for italienerne. Cyrenaisk har kostet aksemaktene enorme mengder soldater og materiell. På Atlanterhavet går allierte konvoier, og den tyske og italienske flåte er sterkt redusert.

Syria og Irak er trukket ut av aksemaktenes grep og Iran er en alliert. Istedenfor bomber over England er det nu daglig bomber over Tyskland.

To fundamentale fekte av den største betydning er Amerikas inntreden i krigen og den russiske hers offensiv etterat et enig russisk folk hadde motstått angriperens første offensiv.

For 6 mndr. siden gikk de tyske armeer på Østfronten fra seir til seir og truet med å bryte ned all motstand. Idag kjemper de for livet mot en fremadstormende russisk arme og tundraens bitende frost.

At Japan gikk inn i krigen på aksemaktenes side oppveies lett ved at U.S.A. deltar aktivt. Vedde Japan erklært England krig på det tidspunkt vi måtte trekke oss tilbake fra Dunkerque, sa Churchill, hadde vi ikke kunnet gjøre noe. Da hadde vi vært ferdige, for vi manglet alle midler til å forsvare oss.

Men at Japan nå gikk til krig mot U.S.A. og England samtidig kan utvilsomt betegnes som det mest oppløst selvmord som en stat har begått i den moderne verdens historie.

Churchill erkjente at han i lang tid måtte bevis t hadde arbeidet for å få U.S.A. aktivt inn i krigen, og han betraktet det som en stor seier at det tilslutt lyktes.

Med hensyn til Østen bekleget Churchill stillingen idag. Tapet av de amerikanske krigsfartøyer i Pearl Harbour var et følelig slag, for den amerikanske flåte var akkurat det skjold de allierte hadde regnet med skulle stoppe Japan. Japans forrederiske angrep og uheldige omsetndigheter gjorde at dette skjold ikke var på sin plass, så Japan fikk en fin start, selv om den allierte seir dog er sikker.

Singapores fall var et stort tap, og en måtte være forberedt på mange tunge slag i de mndr. som kommer. Men senere i 1941 og 1942 kommer de alliertes tur.

Churchill advarte mot uenighet og indre splid, og forutså at den samme seige britiske ånd som overlevet den tyneste tid i 1940/41 etter vil bringe dem frelst igjennem og seieren tilslutt.

"La oss gå samlet ut i stormen, og gjennem stormen", sluttet statsministeren.

Utenrikskronikk etter dr. Arne Ordning og andre kilder.
Stillingen i det fjerne Osten.

I denne uke var uten sammenligning Singapores fall det mest betydningsfulle som skjedd.

Som tidligere har vært nevnt var ikke festningen anlagt med et angrep fra landsiden for øye, og den ellers så sterke festning som det har kostet England ca. 1-2 milliard kr. å anlegge, hadde her et svakt punkt som blev skjebnessvangert.

Da det hadde lyktes japanerne å sette tro per på øya, kom den imperiale garnison i en meget venkelig situasjon. Den var fienden underlegen med hensyn til materiell og de særlig tanks. I motsetning til Tobruks forsvarere kunde de ikke få forsterkninger eller forsvninger. Eftersom de stadig blev presset tilbake oppstod der store vanskeligheter. Tilslutt var ca. 1 mill. mennesker innkretset i et område med bare 5 km. radius og de vann og proviantforsyningene slapp opp samtidig med at det inntrådte stor mangel på ammunisjon var en fortsettelse av kampen håpløs.

Singapores fall er utvilsomt det hardeste slag England har fått siden Frankrikes fall, men nu som dengang er det tydelig at tapet bare stillsetter briterne og oppmuntrer dem til store innsatser.

Efter erobringen av Singapore gikk japanerne til angrep mot Sumatra og det er lyktes dem å besette Palembang og de rykker nå sørover mot Sundestredet som skiller Sumatra fra Java og man kan gå ut fra at deres neste mål er denne viktige øy. De har nu godt beliggende baser å angripe fra, idet de foruten, når tiden kommer, Sumatra også har Borneo Celebes og Amboyna på Molukkene. Deres biser danner således en halvkransel nord om Java.

Hvordan dette angrep vil falle ut er det umulig å forutsi. De allierte sender store forsterkninger til øya, og nederlenderne kan også vente loyell støtte fra de innfødte som hater japanerne. Ved siden av dette kan man også vente at den allierte krigsflåte kan komme til å spille en rolle, blandt annet fordi den øverstbefalende er gammel Stillehavsmann og kjenner fervannet ut og inn.

Det japanske angrep mot Burma skrider frem. Fienden står ca. 150 km. fra Bangoon og presser sterkt. Han har fått frigjort store styrkeer ved Singapore, men også de allierte har fått forsterkninger, bl.a. står det betraktelige kinesiske styrker i landet.

For Kin er det av stor betydning at Burma veien holdes åpen. Den er den viktigste forsyningsvei landet har. I den senere tid er dog andre veier fra India og Russland utbygget så Kin vil ikke bli avskåret fra forsyninger om Burma veien ødelegges nu hva tidligere har hendt.

De seneste meldinger fra Burmafronten går ut på at kineserne på sine steder har tatt initiativet og gått over Thailands grenser. Dette kan utvikle sig til å bli en viktig avlastning for fronten ellers.

Ved det japanske angrep mot Burma er India kommet i faresonen. England har lovet India rettigheter som dominion, og at dette ennu ikke er blitt effektivt skyldes de indre motsetningsforhold i landet. De to partier som kjemper om makten er Kongressen og Ligaen. Pandit Nehru, Ligaens leder, er ikke pasifist som Gandhi, men sosialist, og avgjort motstander av aksen. Han har sterk sympati for Kina og Russland. Den indiske arme teller 1 mill. frivillige og tilgangen er meget stor. Landets krigsindustri er også i voldsom vekst.

Japan har foresatt sig at det ved hjelp av intriger i Kina skal få en separatfred, men det vil ikke lykkes så lenge Chiang Kai Shek har ledelsen, og han får de vanskelig styrtet. Han er allerede idag en nasjonalhelt og hans stilling må betraktes som urokkelig. Skulle det lykkes japanerne å nå Burmaveien, vil det som nevnt ha uheldig virkning, men man må ta hensyn til at Kina har utbygget sin krigsindustri betraktelig. Innenfor landets grenser finnes alle råstoffer som trenges, og selv om produksjonen idag omfatter mest lettere våpen, kan industrien lett omstilles til å omfatte også tyngre våpen.

På Filippinerne holder MacArthur fremdeles sine stillinger i fjellterrenget på Batanhalyøya. Imidlertid har japanerne ført frem fresterkninger, og man kan vente at de i nær fremtid vil gå til nye stort anlagte angrep.

Russland. De meldinger som er innløpet fra Russland i den siste uke forteller om fortsatt fremgang for den røde arme i alle avsnitt. Det er særlig i Leningrad- og Smolenskområdet kampene raser hardest. Leningrads stilling er blitt betydelig bedre tross tyske motangrep. På midtfronten rykker russerne frem både nord og syd for Smolensk.

I syd fortsetter Timosjenkos offensiv. Hans tropper gjorde i ukens begynnelse et overraskende angrep over isen på det Ssovske hav mot tyske stillinger vest for Tegenrog, og kan muligens true de tyske forbindelseslinjer ved dette angrep.

Libya. Fra Libya er det lite nytt å melde. Fronten strekker sig ca. 25 km vest for Gazala og ca. 80 km. inn i landet. Tyske patruljer har vært overraskende tilbakeholdende, og dette må bety at Rommel har store vanskeligheter med sine forsvninger, eller også vil han avvente et gunstig tidspunkt for et nytt angrep.

Det britiske flyvåpen har vært særlig aktivt.

I november desember og januar senket de allierte 14 000 ton skisetonnasje i Middelhavet, foruten de krigsfartøyer som er ødelagt.

England og vi.

Vi vet alle at Englands seier er vår seier, og det er naturlig at vi alle sammen ønsker at denne seier må komme så hurtig som mulig. Kanskje mener vi endog at vi har rett til å kreve en hurtigere avgjørelse på krigen fordi vi er undertrykket og lider åndelig og legemlig under tyskernes brutalitet og utsugning.

"Jag skulle ønske det blev en slutt på dette snart", kan man av og til høre visse medmennsker sier. Ja, det er vi enige i, men hvad menes med slutt? Kan der menes noe annet enn en slutt med alliert seier? Eller mener disse folk at en slutt på krigen hvem som enn seierer er bra nok?

Ånei, det er nok ikke meningen deres, men av og til kunde en være fristet til å ønske dem en nazi-seier og et ovig nazi-styre som belønning for deres "nå-er-vi-lei-av-å-leke" opptreden.

Det er denne slags folk som også kan få sig selv til å si at "englenderne ingenting gjør" når tyskerne eller japanerne har fremgang. Så lett har enkelte for å falle for den nazistiske propaganda, og så lett glemmes englendernes heroiske kamp etter Frankrikes sammenbrudd og

til idag. Og deres kampen er usvekket på tross av Singapore, på tross av svindende nederlag på andre fronter, og på tross av de 10.000 er civile som falt for tyskernes forbryterske bombeangrep på England i 1940-41.

Hitler forklarer at England på gang på gang har avslått hans framstrakte hånd. Javol, - og hvorfor har de ikke England kjøpt en for sig selv billig fred på bekostning av Norge og andre hørtatte land? Svaret må bli et englanderne også kjemper vår kamp! Og ingen har da lov å legge dem tillast at de ikke var bedre forberedt da krigen brøt ut, eller at de derfor ikke kan vinne slag som de av den grunn er dømt til å tape. De er sandelig dovtære og verd siden de tross dette kjemper videre og vil vite å vinne de seire som avgjør krigen.

Den som prøver å gjøre en av våre allierte dærligere enn han er, løper tyskernes orinder og sprer nazi-propaganda. Det kan vi alle overlata til tyskerne selv. Vi nordmenn har nok med å kjempe det vi makter for de alliertes sak, og la oss da gjøre det så godt at vi har grunn til å bli fornøyd med vår egen innsats.

Scharnhorst og Gneisenau.

Tyskerne hadde funnet ut at skipene lå for utsatt i Brest og gikk derfor til det dristige skritt å flytte dem til tysk havn. De hadde da valget enten å stikke ut i Atlanterhavet og derved risikere samme skjebne som Bismarck eller å gå gjennom Kanalen hvor de ville være godt beskyttet av luftvornet og kystartilleriet samtidig som turen bare ville ta et døgn, men hva de utsatte sig for det tungt britiske kystartilleri som de dog høbet å kunne passere i mørket.

At det lyktes å forsere de britiske batterier slås stort opp i den tyske propaganda, men faktum er jo at de tyske batterier ikke kan forhindre at britiske konvøyer stadig passerer stedet ved Dover.

Det fremgikk tydelig av Churchills redogjørelse at tyskerne var tvunget til å foreta flytningen av skipene og at det absolutt var til Englands fordel at de blev forlagt til tysk havn istedetfor å ligge i Brest, men selvfølgelig måtte man beklage at de ikke blev senket på veien.

Fordolone er av det britiske admiralitet blitt oppsummert således:

1. Skipenes stasjonering i Brest var en trussel mot britiske konvøyer og vant derfor store styrker i dette farvann.
2. Flyangrepene kan nu konsentreres mot selve Tyskland. Samtidig som det er en stor fordel at angrepen kommer til å gå ut over tyske bygninger og dokker istedetfor franske.
3. De tre skip blev så sterkt skadet at de må gjennomgå en omfattende reparasjon og ikke bli sjødyktige før den engelske og amerikanske marine er blitt betraktelig forstørket.

De tyske meldinger som forteller at skipene på ca. 10 mndr. har hatt 3000 flyangrep, og at det er blitt kastet over 4000 ton bomber mot dem, må virke nedtrykkende på de tyske som bor i nærheten av skipenes nuværende oppholdssted.

Sammendrag av nyhetene fredag aften.

Nydannelsen av den britiske regjering er blitt hilet med glede og tilfredshet i Storbritania.

En amerikansk U-båt har senket en japansk 5.000 tonner i det Kinosiske hav.

Allierte flystyrker har anropet japansk skipsfart rundt Bali i nederlandsk Ost-India. Opprøpe over senkede fartøyer vil bli gitt sonere.

På østfronten har russerne gjenoprobret Presti omleg 220? km. vest for Mosjaisk.

I Libya er der fremdeles ikke kommet til noe større slag. Britiske patruljer forsøkte å opna kontakt med tyske panseravdeling, men disse trakk seg tilbake efter en atilloriduell.

I Burma har allierte motangrep kastet japanerne tilbake flere steder.

Send avisen videre.
Undgå NS og de stripete.

Mappe 6
Eksp. 6
Ag. 2/2-42
Postk.
lx +
blu

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 6 LØRDAG 28-2-1942 1 ARG

På en stor fest for Norge som ble holdt på Stockholms Stadshus den 6. februar 1942, og hvor bl.a. Kongen, Kronprinsparet og prinsene Eugen og Wilhelm var tilstede, leste sistnevnte op nasjonstænde av ham selv forfattede hilsen til Norge.

TIL NORGE

Prins W i l h e l m.

Skumma dagar, mørke kvællar
Oyisshoten kall och hård
ryvar över dina fjällar
över bygd och gård.

Rider inte Ormen länge
på den sjö som vildast vrok,
- aldrig blir din själ en fånge
under främlingsok.

Aldrig har en prøvnings pina
tryckt som nu din pannas rund.
Aldrig bjöde dig och de dina
farligare stund.

Tron ken ingen makt förjaga,
tron att rätt blir rätt igen.
Bakom dikt och sång och saga
lever heppet änn.

Illa svedde, ofärdsbrandon
dina många fylkens rad,
men dess old förter ej andon
i från Aulostad.

Starkt som förr när Nordsjön spoglad
Hollig Olavs skepp en kväll
modan vårens vilgäss seglad
över broda fjäll.

Bergen sine ryggar välver,
kanske på en molnsvept pynt.
Väntar segahs Tamarskjälvor
och en ny Per Gynt.

Dunklet våra framtidsödon
höljor. Endast ett står fast:
din förtröstan intill döden
höll, när annat brast.

Mellan vämmor hörsas sandst

Tag vår hälsning med er hem:

J A: VI ELSKER DETTE LANDET

SOM DET STIGER FREM.

De siste dagens hendelser på hjemmefronten er så viktige at vi finner det riktigst å ta med mest mulig om dem, forat de skal bli best mulig kjont også utover känddistriktene som denne utgave er berognet på.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Rod.

Quislings "makt" i det rette lys.

I sin kunnngjøring av 5. februar 1942 tilkjennet Ministerpresidenten seg selv den myndighet som etter Grunnloven tillige Kongen og Stortinget. Men han går videre og tilkjennet seg en ennå større myndighet enn disse. Etter kunnngjøringens paragraf 3 kan han nemlig utferdige lover som avviker fra Grunnloven. Om hans ansvar tier forordningen. Det er innlysende at en slik diktatorisk makt er en overhengende trussel mot rettsikkerheten og rettsbeskyttelsen. Det fins allikevel naive sjøler som trøster seg med at dette er en nasjonal norsk regjering og at det er en norsk mann som har fått denne makt. Men også denne trøst er bedrøglig.

Den vikrolige makt har helt siden april 1940 vært hos den tyske Wehrmacht og hos den tyske civilforvaltning, representert av rikskommissæren.

Führerforordningen av 24. april 1940 om utøvelse av regjeringsmakten i Norge er fremdeles uforandret i kraft. I paragraf 1 i denne forordning sies at Rikskommissæren skal værte det tyske rikets interesser og er den øverste myndighet i civile saker, men etter paragraf 2 i samme forordning kan han betjene seg av norske myndigheter for å gjennomføre sine forordninger og utøve forvaltningen.

Hvis man horimot vil innvende at "statsakten" på Akershus den 1. februar 1942 har opphevet eller gjort forandring i Führerforordningen, viser en forordning, utstedt av Rikskommissæren 12. februar 1942 - altså etter "statsakten" - at så ikke er tilfellet. I denne forordning som er offentliggjort i Forordningsblatt No 3 for 1942, sies uttrykkelig i innledningen at den skjer i modhold av Führerforordningen.

Så nylig som 13. februar 1942 - altså etter statsakten på Akershus - offentliggjorde avisene at 3 nordmenn som hadde søkt å forlate Norge for å kjempe mot fienden var dømt til døden og skutt etter dom av tysk krigsrett.

Etter Grunnlovens paragraf 20 har Kongen benådningsrett og følgerlig har ministerpresidenten etter sin kunnngjøring samme rett. Men disse døpte nordmenn kan han ikke benåde.

I virkeligheten har ikke ministerpresidenten større myndighet enn hver av de kommissæriske staveråder hadde etter Rikskommissærens forordning av 28. september 1940.

Ovonstående stemmer godt med høiesterettsdommer Bonnovies brev til Justisdepartementet av 11. februar 1942. Til Justisdepartementet.

Jeg finner det å være min samvittighetsplikt å uttale følgende: De Vickun Quislings regjeringssdannelse har funnet sted på en tid da landet er okkupert av den tyske hærarmé og altså på en tid da den lov-messige makt i landet faktisk er gått over til okkupanten (jfr. Haagerkonvensjonen, landkrigsreglementets artikkel 43), kan Quislings regjering hvorken faktisk eller rettslig ha noen annen myndighet enn den som okkupanten overlater til den, og den kan ikke så lenge krigen varer regnes som en norsk, nasjonal riksregjering. Quislings regjering er derfor så lenge krigen varer i like stor utstrekning som den tyske okkupasjonsmakt forpliktet til under sin maktutøvelse å "respekttere de lover som gjelder i landet, medmindre der foreligger absolutte hindringer derfor" (landkrigsreglementets art. 43). Forbudet i landkrigsreglementet art. 45 mot å tvinge befolkningen på et okkupert område til å avlegge ed til den fiendtlige makt må etter min mening av samme grunn ha tilsvarende anvendelse i forholdet mellom befolkningen i Norge og Quisling.

Jeg har skrevet dette brev uten å samråde mig med noensomhelst, men jeg er ikke i tvil om at det syn på de folkerettslige spørsmål som jeg her har gitt uttrykk for delos av alle mine kolleger.

Arbødigst

Themas Bonnovie (sign)

H.r.dommer Bonnovie er arrestert på grunnlag av denne skrivelse.

Imponerende enighet.

17 februar blev en strålende manifestasjon av det norske folkets hat og forakt for de tyske bøddler og deres medhjelpere.

Overalt viser innkomne rapporter at nordmenn på en verdig måte høytideligholdt dagen i sine hjem, og at gater og restauranter og kinoer bare blev besøkt av nazister. Der var forresten lite nok av dem også, og grunnen må vel være at de fryktet sine egne blodige skygger og deres hule haleklamp i de tomme gater.

Fra teaterbesøkene 17 februar har vi følgende liste:

Nasjonaltheatret	6	totalt	Der er sitteplass til	1300
Karl Johan	12	"	"	400
Nye Teater	18	"	"	820
Det Norske Teater	20	"	"	500
Centralteatret	51	"	"	800

På trikker og bussor var det dødt.

Når vi skal minnes våre falne 9 april, som er første torsdag etter påske, kan vi ikke gjøre det på bedre måte enn vi gjorde det 17 februar. Vi bør alle våre kolleger om å ta parolen opp allerede nu, slik at alle nordmenn blir gjort bekjent med at 9 april minnes vi våre falne og de som kjemper utenfor landets grenser ved å overlate gater, restauranter, teatre og kinoer til Nazi etter kl.6. Og vi selv trekker oss tilbake til våre hjem for å høytideligholdt dagen i sømmelig verdighet.

Vi advarer!

Når en norsk mann eller kvinne gjør sig skyldig i angivveri eller bryter fronten ellers, skal de fram idegen. De skal og må stemplos, og det er forræderi å forsøke å dekke donslags pakk.

Men - en må være sikker i sin sak! Angivveri er jevngodt med brodermord, og er en så alvorlig beskyldning at ingen må oppgi en mann som angiver uten å være sikker på at det er så. Skaff sikkerhet først, og er du sikker i din sak da skal du ikke hvile før alle vot om utskuddet.

Domanti

Politikonstabel 333 Gunnar Furuseth er kommet på en liste over angivere. Dette er galt, og vi beklager at den som har sonet ut listene ikke har gjort bedre undersøkelser før han stemplet en god nordmann som angiver. Gunnar Furuseth er en bra kar, og har ingen forbindelse med politibetjentene Conrad Larson Furuseth og Amund Furuseth som ikke er bra.

Utenrikskronikk etter dr. Arno Ordning.

Den 23 februar blev den Røde Armes 24 årsdag høytideligholdt og armoen mottok gratulasjoner fra så si hele verden undtatt aksomaktene, Storbritania og De Forenede Stater sendte også sine gratulasjoner, on ting som vel ne pe mange hadde trodd før et år siden, men russerne har har overrasket både sine venner og sine fiender på mange måter.

I den forrige krig er alle enige om at russerne kjempet tappert og at de viste en enestående dødsforakt, de var y perlige soldater. Det som var skyld i det sørgelige resultat var en katastrofal mangel på våpen og forsyninger og kanskje mest, et utlavd, røttent og sykt statssystem.

Efter revolusjonen så de russiske ledere fiender overalt i den øvrige verden, fiender som kun ønsket komme dem til livs. Som motvekt mot dette lanserte de så ideen om verdensrevolusjonen. Denne var således først og fremst beregnet som selvforsvar.

Planene om arbeidet for denne verdensrevolusjon blev dog litt etter litt oppgitt, og russerne gikk mer over til å bygge opp et sterkt forsvar, Den Røde Arme. Efter Hitlers overtagelse av makten i Tyskland blev arbeidet sterkt påskyndet.

Stalin så klart forbindelsen mellem forsvar og industrien og at det ikke nyttet å bygge opp en moderne arme uten at dens forsyninger blev

sikret gjennom en godt utbygget industri. Denne tank var det da også som for en stor del stod bak både den første og andre 5 årsplan. Følgen er at Russland idag haren av verdens største tungindustrier.

I samme linje som dette ligger opprettelsen av kollektivbrukene i Russland. Den russiske bonde som viste sig å være en ypperlig soldat under forrige krig, v ilde neppe kunde gjøre sig nyttig i en moderne mekanisert arme. Dertil var han forlite oplyst og hadde en altfor liten teknisk kunnskap. I de store kollektivbruk blev det så innført de nyeste mekaniske hjelpemidler, i særdeleshet traktorer og ungdommen blev opplært i å betjene maskinene og motorene. - Nu var ikke overgangen fra å kjøre en traktor til å føre en tank så stor - heller ikke var overgangen til et fly så avskrekkende.

Den største vanskelighet ved oppbyggingen av den nye arme var å skaffe et officerskorps. Man hadde ingen tradisjon å bygge på. Av de officerer man hadde var det noen få officerer fra den zaristiske arme og forresten bondegutter som hadde vært underofficerer i denne arme eller menn som hadde vært ledere for friskarer under revolusjonen. Man gikk så til overrettelse av krigsskoler over hele landet, men det viste sig i begynnelsen vanskelig å skaffe habile lærere.

Efter hvert utviklet dog disse skoler sig til rene folkehøgskoler. De politiske kommisærer blev efter hvert sjaltet ut og man gikk i almenutdannelsen innen skolene mer og mer ifra læren om verdensrevolusjonen og mer over til en nasjonal russisk lære. I historie blev således ikke lenger de tidligere Zarer henregnet som blodige tyranner o.s.v. men de fikk mer karakter av folkhelter. Peter den store f.eks. blev betegnet som Stalins forløper.

Når man nu tenker på at elevene på disse skoler var og er bondegutter, så vil man forstå at de når de kom hjem igjen bragte de nye ideer og lærer med sig og at de således snart gjennemsyret hele folket.

Stalin var også opmerksom på hvor stor rolle armens moral spiller og den blev derfor sørget godt for på alle måter. Den fikk gode klær og god mat, om det nok kunde være nød ellers i landet, fikk den hvad den trengte.

Den russiske armens moral har da også vist sig å være god. Efter det tyske overfall ifjor blev den tvunget tilbake, og floden besatte store deler av landet, og de 2 største byer Leningrad og Moskva var truet. Men de gav aldri opp, og gav ikke Hitler den hårdt tiltrengte ro i vinter. Når vi ser på forskjellen mellom den seige utholdende russiske motstand og Frankrikes hurtige sammenbrudd, så er den kolossal og ikke til Frankrikes fordel.

Også det russiske folks moral har vist sig å være glimrende. Det har f.eks. ikke lykkedes Hitler å finne noen quislinger i hele det besatte område. Hele folket har stått stoilt imot ham.

Efter 1/2 års stadig retrett klarte så den russiske arme å gå til offensiv. En prestasjon som det vel er nær enestående i verdenshistorien.

Den er kommet Hitler i forkjøpet og her tvunget ham til å sette inn de tropper som han mente å skulde ha i reserve til sin store nye offensiv til våren. Samtidig er russerne rykket så langt frem at den tyske de tyske nøkkelstillinger hverfra våroffensiven skulde gå ut. Og den fortsetter. Stalin sa i sin tale mandag at den dag ikke var fjern da tyskerne skulde være jaget vekk fra Leningrad, Estland, Letland, Lithauen, Kviterrussland og Krim.

Hvordan krigen enn vil arte sig videre, ett er i hvertfall sikkert den russiske armens moral er styrket og den tyske armens er svokket.

På tross av sin store industri hadde alikevel ikke russerne maktet dette hvis de ikke hadde fått hjelp fra England, og man må beundre Churchill for hans klarsyn og optimisme, da han efter de første russiske nederlag fortsatte å sende hjelpen. De fleste trodde dengang at russerne vilde bli nødt til å oppgi nesten hele det europeiske Russland og trekke sig tilbake til Asia og det er ikke tvil om at det materiell som England på denne tid sendte sine allierte trengtes hardt på andre fronter.

Norsk - tysk kultursamband.

En kvinne kan som ingen andre løfte livet og verket opp til de høyeste tinder og skape rohet og kjærlighet i vårt daglige liv.

En kvinne kan også være istand til å trekke alt livd vi holder hel- lig nød i skamløshetens mudderbøl.

Her i vårt Norge finnes idag endel utskudd som ingen god nordmann vil røre med en ildteng ongang, og det sier sig selv at disse hører inn i NS, selv om der nok er noen som i forbrytersk uforstand eller forrædersk penge og festbegjer ligger med tyskere mens deres brødre kjemper for li- vet.

Disse "damer" vil få sin straff når tiden kommer. De har dømt sig selv.

Endel har fått sin velfortjente straff allerede nu, iallfall endel av dem. Under en razzia i Løwenbräu onsdag 10/2 kl. 20 - 24 blev over 100 "damer" oppbragt av sodelighetspolitiet, og en god del blev tatt i behandling som "kulturberøvere" av veneriske sykdommer. Blant disse var den kjente NS kvinne, syke leierske og leder for Jentohidens Husmorskole Grønlands skole, fru Margrete Rognum. Som man leder så ligger man!

"Minister" Skancke svarer biskopene.

I forrige nummer bragte vi avskrift av biskopenes protest mot for- ordningen om åndelig terror mot barna og ungdommen. Her er "sverot": Herr biskop Bergergrav.

Deres skrivelse av 14. februar d.å.

Kirkens biskoper berører i sin skrivelse meget viktige ting an- gående hjem, skole og kirke. Foreldrenes ansvar for barnas oppdragelse i samarbeide med skole og kirke, og barnas plikt til å innordne sig under fars og mors omsorg hører til hjemmets grunnpilarer, som ikke uten de bitreste konsekvenser kan brytes ned i et kristent land.

Det fremgår av skrivelserne a biskopene har et åpent øye for for- eldre-ratten og foreldre-myndigheten og foreldre-ansvaret. Men det synes å fatte endel på - med Luther - å forstå at i "foreldremyndigheten har all myndighet sin rot". I sin forklaring til det fjerde bud uttaler Luther videre om dette i sin store katokismus: "Der er også grunn til å tale om lydighet mot den verdslige øvrighet. Denne hører som før sagt også under Faderinstansen, og har en enda videre utstrekning. Øvrigheten er nemlig ikke bare far, men/det er så mange ganger den her borger eller undersætter under sig. Ti som ved være foreldre gir Gud også øvrigheten daglig brød, hus og hjem, vern og sikkerhet. Da den altså med ære bærer sitt navn og sin rang, er det vår plikt å ære den for vår dyreste skatt på jorden."

Som den høieste øvrighet i et folk har staten det største ansvar for, den største myndighet og den største rett over hver enkelt borger. Denne statens myndighet, ansvar og rett gjelder også for "ansvaret for barnets oppdragelse er lagt på foreldrene", er ansvar for folkets opp- dragelse lagt på staten. At dette ansvar er særlig stort for vårt gjen- nem mange år forsømte folk, burde også stå klart for kirkens biskoper.

Staten er en Guds ordning likesåvel som hjemmet, likesåvel som kirken. Det tilligger ikke kirken å gripe inn overfor statens rett og plikt til ut fra dette sitt ansvar å forsøke å løse sin oppdragsopgave i folket. Statens synspunkt er da kort dette: Skal det norske folk reddes fra å gå utfor stupet, så må barna reddes. Skal vårt folk imor- gen bli et sunt og sterkt folk som forstår sin tid og vil det gode, så må barna lære å forstå sin tid og ville det gode.

Det er det Nasjonal Samlings Ungdomsfylking med Rikeungdomsføreren i spissen vil opdra de norske barn til. Skalle dette for å tvangsmobili-

sere viser bare hvor lite kirkens biskoper selv forstår av den nye tid. Det går nu engang ikke ustraffet hen å stenge sig ute fra en stor nybrotts-tid i et folk. Det vil uvegerlig en dag måtte føre til at en har stengt sig ute fra solve folket og er blitt liggende ofter.

I høst banket Ungdomsfylkingen på kirkens dør da det blev søkt om å få Vår Frelses kirke til morgenandakt. Oslo biskop var dengang med på å slå kirkedøren igjen for den nasjonal ungdom. Måtte ikke den tid komme da den nasjonale ungdom slår døren igjen for kirkens biskoper.

Siden ovenstående blev mottatt har situasjonen tilspisset sig. Santlige biskoper har sendt sin avskjedansøking, og er som bekjent ontlediget uten embedstittel og verdighet.

De 7 domproster som derefter blev opnevnt til biskoper erklærte sig solidarisk med de avgitte biskoper og har søkt avskjed.

7 naziproster er eller vil bli utnevnt til domproster. Derefter skal disse innsettes som biskoper. Hermed innbilder NS sig at de har løst hele problemet.

Lærernes svar på forordningen om nazi/ungdomstjeneste for Norges ungdom, og forsøket på å tvangsnaifisere lærerne kom omgønde. De fleste har benyttet følgende skjeme:

Til Norges Lærersamband,
Kristian Augustsgt. 19,
Oslo.

Jeg finner ikke å kunne medvirke til en oppdragelse av Norges ungdom etter de linjer som er satt opp av N.S.U.F.'s ungdomstjeneste, da dette strider mot min samvittighet. Da ett medlemskap i Norges lærersamband etter landslederens uttalelse bl.a. pålegger meg forpliktelse til å medvirke til en slik oppdragelse, og det dessuten stiller andre krav, som strider imot mine tilsetningsvilkår, finner jeg å burde meddele at jeg ikke kan betrakte meg som medlem av lærersambandet.

Underskrift

Vi har ingen P/litelige tall å holde oss til enda, men vi vet inntil videre at et overveldende antall slike brev allerede er strømmet inn til lærersambandet. Foreløbig er "brenselferien" resultatet!

- Noen arrestasjoner.
- Overlærer Haug ved Gamlebyen skole
- " Eide " Grønlerøkk skole
- " Wiborg " Hørslovs skole, og
- Skoleinspektør Ribskog.

Det gikk ikke.

Oslo Forsyningsnemnd meddelte i forrige uke at bare leger som var medlem av Norges Legeforening hadde lov til å utstede attester for hvotemel, melk, egg etc. Da det bare er ca. 20 leger i Oslo som er medlem av legeforebundet, ble denne bestemmelse omgjort den 21. ds. slik at alle leger som før kan utstede disse attester.

Daglige drap.

Ingen må innbille sig at det ikke myrdes i Norge når avisene ikke bringer lister over henrettede. Der dropes daglig, husk det!

Blandt de som nettop er drept nevner vi Thor Salvesen, 29 år, dødsfall avertert i Aftenposten 26 ds., og fonrik Kristian Aubert, 33 år, dødsfall meldt i Aftenposten 24 ds.

Du kan hovne disse menn ved daglig å vise tyskere og nazistene ditt hat og din forakt ved å se tvers gjennom dem og aldri ha noe med dem å gjøre frivillig.

Russland.

Den Røde Arme feiret sin 24 årsdag den 23. februar. I anledning dagen utsendte Stalin en dagsorden hvori det bl.a. het at den tid ikke var langt borte da den Røde arme vilde drive tyskerne vekk fra Sovjets jord. Han definerte et av Russlands krigsmål, nemlig å ødelegge Hitler og hans klikk, men han benektet den påstand at russerne vilde ødelegge det tyske folk som sådant.

Derefter kom han inn på Hitlers feilregning, hvordan han trodde å kunne vinne ved et plutselig drepende slag og hvordan dette hadde mislykkedes for ham takket være den Røde armes tapre motstand. Den videre utvikling av krigen vil ikke bli avgjort ved plutselige overraskelser, deres tid er forbi. Det kommer nu an på hjemmefronten, soldatene, officerer, forsyninger og administrasjon, alt dette vil bli det avgjørende.

Stalin forsøkte ikke å gi noe falskt bilde av situasjonen. Han forberedte folket på nye store ofre og fremhevet bl.a. nødvendigheten av opprettelse av nye armeer for å bringe seieren hjem.

Fra alle kantar strømmet lykkønskninger til Moskva. Den mest gripende var et telegram fra general MacArthur, den amerikanske holt på Filippinene.

Den Røde arme innledet sitt 25. år med allerede dagen ofter å mælde om ny stor seier, idet byen DOROGOBUSH som ligger ved Dnjopr, midtveis mellom Vjasma og Smolensk. Samtidig kom melding om erobring av en by 22 km nordøst for Rshov. Ved disse erobringer er kjeftene på knipetangen om Smolensk trykket ennu tettere sammen, og ofter de siste meldinger er åpningen nu ikke mer enn 1.0 km.

Onsdag den 25. innløp meddelelse om ny stor seier for de russiske våpen, idet hele den 16de tyske arme er omringet i området om Staraja Russa like syd for Ilmonsjøen.

Kampono hadde pågått i flere dager da det lykkedes for general Kurastin å omringe den tyske arme ved å forta en nattlig ilmarsj på 45 km over islagte elver og myrer og i dyp sne. Tyskerne blev anmodet om å overgi sig, men ofter Hitlers bestemte ordre nektet general v. Buck dette, og russerne gikk til angrep. Allerede 25. februar blev der meldt at 3 hele tyske divisjoner var totalt ødelagt og 12000 tyskere falt. Russerne har erobret en mengde materiel bl.a. 29 tanks, hundrovis maskingeværer og tusenvis geværer og 1,5 mill. patroner, foruten over 100 jernbanevohner, pontonger og fallskjermmer.

Tyske forsterkninger som forsøkte å opnå kontakt med de innsluttede tropper er blitt slått tilbake. Det var heller ikke særlig store avdelinger tyskerne kunde avse til dette, da det russiske press i Smolenskområdet binder alle de troppene har der.

Forsøk på å sende frem ammunisjon o.l. med fly mislykkedes også da det russiske flyvåpen grep inn.

Av en dagsorden som tilhørte en av de tilintetgjorte divisjoners generaler fremgår det at det var på grunn av Hitlers ordre at den 16. arme var kommet i den fortvilede situasjon, og at det var ofter hans spesielle ordre at den ikke overgav sig. Han lovet å sende forsterkninger, men som nevnt ovenfor kom disse altså ikke frem.

Tyskerne har store depotter i Staraja Russa og de har utbygget byen til en nøkkelstilling, men det er ikke bare av den grunn den har stor betydning for partene. Ved en videre russisk fremrykking mot vest vil hele den tyske arme ved Leningrad komme i en meget vanskelig posisjon idet det ikke er mer enn 60-70 km. til jernbanen Leningrad-Ukraina og mindre enn 200 km. til den Lattiske grense og det strategisk viktige område syd for Peipussjøen.

Stor tysk krysser skadet utenfor Trondheim.

Den britiske U-båt "trident" har fått inn en torpedotreffer på en 10.000 tons tysk krysser av "Prinz Eugen" klassen utenfor den norske kyst, og muligens også en treffer på en destroyer som ledsaget den.

Dette skjeddte mandag og spidderfly observerte siden krysseren i Trondheimsfjorden hvor den blev bugsortet av 2 slepebåter.

Tyskland har 4 kryssere av denne klasse. De er bygget i årene 1937-39 og holt moderne bl.a. utstyrt med 8 stk. 20 cm. kanoner, som regel har de også 4 fly ombord.

"Trident" har tidligere gjort sig fordelaktig bemerket i nordlige farvann. Det var således den som ifjor høst angrep en tysk konvoi som var på vei mot forsterkninger til fronten ved Marmansk. Den senket 3 av de 7 skib og skadet de andre.

Scharnhorst og Gnoisonau.

Britiske fly har nu oppdaget de tyske slagskips nye oppholdssteder. Det første ligger i dokk i Kiel og det andre i en tørrdock i Wilhelmshafen.

Afrika og Middelhavet.

Fra frontene i Libya er det intet nytt å melde. Rommel får stadig forsterkninger og forsendelsene er tydeligvis øket i de siste uker. Forsterkningene kommer frem med Frankrikes vidende og vilje. Tallet i Birkenon har slitt så meget på aksens tropper og materiell at de er nødt til å ta styrker som trenges her på Østfronten og sende hit.

I luften har aktiviteten vært større. Britiske fly har angrepet aksens forsyningshavner og transportveier. Malta bombes, men ikke i den utstrækning som tidligere.

Nyheters fredag aften kl. 19.30.

Tysklands flåte desimert.

Ideg har tyskerne bare 4 hovedskib som er i brukbar stand. Resten er enten senket eller så ødelagt at de trenger store reparasjoner. Britiske bombefly var inntatt igjen over Kiel og bombet Scharnhorst. Den slagkrysser som blev torpedert utenfor norskekysten er så ramponert at det sansynligvis må taues til Tyskland.

Russland.

Seigt og sikkert ødelegger russerne den tyske 16 arme. Store avdelinger har overgitt sig sammen med sine officerer, og ringen om resten trekker sig stadig sammen. Tyske forsøk på å sondeforsterkninger med fly kostet dem tirsdag og onsdag 51 fly.

På Leningradfronten øker det russiske press. På Midtfronten har tyskerne sett inn mere reserver, men uten virkning. I syd forsøkte tyskerne motangrep med 5 divisjoner, men blev slått tilbake med svære tap. I rumensk divisjon blev helt opprevet. Timosjenko har i syd trukket sammen store kavaleristyrker som bare venter på ferbare veier for å sette igang en stor offensiv.

Det fjerne østen.

Japanerne samler store styrker i Burma for om mulig å rette et avgjørende storangrep mot Rangoon. De De oppgir være kommet over Sittang-elva, og prøver også i nord å rette en kilo mot byen. Kampene er voldsomme, og de to siste døgn har japanerne tapt 51 fly i dette område.

I Nederlandsk Ostindia kjemper nederlandske tropper tappert. På Sumatra, Borneo og Celebes fortsetter motstanden. Det meldes at den japanske luftaktivitet over Java har øvtt betydlig i det siste.

Fra Filippinene meldes at MacArthurs tropper har beholdt de stillinger som de nettop erobret fra japanerne ved siste motangrep.

Libya.

Stillingen i Libya er uforandret. Britiske patruljer er stadig i virksomhet, men sandstormen hindrer operasjoner av større omfang.

Send avisen videre.
Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

611
Mappe 6
Etipl. 7
Årg. 1942
O. V. 1414
Jfr. 6x
+ bla

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 7 LØRDAG 7-3-1942 1 ÅRG

NORGES FLAGG

En blygrå dag. Det regner smått.
En tropp NS trer sammen.
Et flagg i topp - skjönt dypt forrådt -
Det blå er svart, det hvite grått,
det rø' er mørkt av skammen.

Der slepes flagget, tungt og sidt,
som om det hilste døden.
Men det skal engang bølge fritt
som havet selv med blått og hvitt
i glød av morgenrøden.

En flamme av en hellig ild
er det som her kan rense,
og hjerter som er villig til
hvad kjøtt og blod så nødig vil:
Et offer uten grense.

Vårt flagg, vårt flagg, jeg suger inn
dets farver så det smertes.
Så blå går bølgen i vårt sinn,
så hvit står gløden i vårt kinn,
så rød i våre hjerter.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og bedrifter som ikke har noen daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.